

Statsforvalteren

i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus

Vår dato:

23.06.2025

Vår ref:

2025/4186

Deres dato:

03.03.2025

Deres ref:

25/24490/KGJERU

Birdlife: Sak/721

PLAN OG BYGNING

Postboks 700

1304 SANDVIKA

Saksbehandler

Idunn Flood

Vedtak i klagesak - Statsforvalteren opphever vedtak om reguleringsplan for Oksenøya bruk – Bærum kommune

Statsforvalteren viser til kommunens oversendelse av klagesak mottatt hos oss 03.03.2025. Vi beklager lang saksbehandlingstid.

Vi har behandlet saken og vår konklusjon er:

Statsforvalteren opphever kommunens vedtak av 18.12.2024 i sak 126/24. Klagen har ført frem. Kommunen må behandle saken på nytt.

Sakens bakgrunn

Saken gjelder klage på reguleringsplan for Oksenøya bruk, planid. 2021003. Hensikten med planen er å legge til rette for et variert boligområde med ny bebyggelse og transformere kulturminner til boliger og utadrettede virksomheter.

Oxenøen bruk AS er forslagsstiller og Lund Hagem Arkitekter AS har utarbeidet planforslaget.

Planforslaget ble sendt på høring og lagt ut til offentlig ettersyn i perioden 20.06.2024 til 10.09.2024. Det ble ikke fremmet innsigelser til planen. Det kom 12 uttalelser fra blant annet Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE), Akershus fylkeskommune, Statsforvalterens klima- og miljøvernavdeling, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) og Naturvernforbundet.

Kommunestyret i Bærum kommune vedtok planen 18.12.2024 i sak 126/24.

Birdlife Norge avdelingene Oslo og Akershus og Asker og Bærum klaget på vedtaket i brev av 22.01.2025. Klager innvender i hovedsak følgende:

- Planene er betydelig oppskalert sammenlignet med opprinnelig planer.
 - I vedtatt plan er byggene trukket nesten helt ut til Tornsangveien.
 - Høyden på nybyggene er nesten tredoblet. Flate tak og takterrasser er tillatt.
- Frykter at planen vil bidra til å forringe store naturverdier i Storøykilen naturreservat.
- Det er kun vektlagt kulturhistoriske verdier, ikke de store naturverdiene i tilstøtende område.
- Planen vil generere økt trafikk.

E-postadresse:
sfospost@statsforvalteren.no

Sikker melding:
www.statsforvalteren.no/melding

Postadresse:
Pb 325
1502 Moss

Besøksadresse:
Moss: Vogts gate 17
Drammen: Dr. Hansteinsgate 9
Oslo: Stensberggata 27

Telefon: 69 24 70 00
www.statsforvalteren.no/os
Org.nr. 974 761 319

- Planen må endres:
 - Boligområde B3 må omgjøres til grøntareal.
 - Den nye bygningsmassen må trekkes lenger mot nord og bort fra Tornsangerveien.
 - Byggenes høyde mot Tornsangerveien og Storøykilen må reduseres.
 - Det må ikke være tillatt med takterrasser, og heller ikke balkonger ut mot Tornsangerveien.
 - Tilkomst med bil til boligtnene må være fra Forneburingen/Oksenøyveien, ikke fra Tornsangerveien.
 - Mellom bebyggelsen og Tornsangerveien må det plantes rekker med eik, selje eller andre stedegne trær som skjerner mot naturområdene i hele byggehøyden.
 - Det må innføres forbud mot frittgående kjæledyr.

Kommunen ved administrasjonen tok ikke klagen til følge 03.03.2025 og oversendte saken til Statsforvalteren.

Statsforvalteren forutsetter at partene er kjent med sakens dokumenter og gir derfor ikke ytterligere saksreferat.

Statsforvalteren som klageinstans i plansaker

Statsforvalteren er klageinstans for vedtak om reguleringsplaner etter plan- og bygningsloven. Myndigheten er delegert fra Kommunal- og distriktsdepartementet, jf. plan- og bygningsloven § 1-9. Vår myndighet som klageinstans følger av forvaltningsloven § 34.

Kommunestyret er planmyndighet. Det er kommunen som avgjør hvilke områder som skal med i reguleringsplanen og arealdisponeringen i planområdet. En vedtatt reguleringsplan er en politisk beslutning, der kommunestyret har avveid ulike planhensyn og interesser.

Som klageinstans skal vi legge stor vekt på det kommunale selvstyret ved prøving av det frie skjønn, jf. forvaltningsloven § 34 andre ledd. Ettersom kommunens vurderinger og vektning av ulike planhensyn og interesser vil være utøvelse av kommunens frie skjønn, skal det i utgangspunktet mye til for å sette disse vurderingene til side.

Statsforvalteren har også begrenset myndighet til å endre en plan i klagebehandlingen. Dersom Statsforvalteren mener det bør gjøres endringer, og kommunen er uenig i dette, må saken sendes til departementet for avgjørelse. Mer informasjon om vår myndighet som klageinstans står i reguleringsplanveilederen av 10.09.2018, rundskriv T-2/09 og T-8/86 og brev 16.01.2004 fra departementet.

Statsforvalteren ser slik på saken

1. Generelt om naturmangfoldlovens krav til saksbehandling og begrunnelse I naturmangfoldloven (nml.) § 7 står det:

Prinsippene i §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når et forvaltningsorgan tildeler tilskudd, og ved forvaltning av fast eiendom. Vurderingen etter første punktum skal fremgå av beslutningen.

I dette ligger at kommunens vurdering av prinsippene i nml. §§ 8-12 skal komme frem av kommunens reguleringsplanvedtak. Vedtak av reguleringsplan er utøvelse av offentlig myndighet. Kommunen må gjøre egne vurderinger og det er ikke tilstrekkelig at kommunen henviser til

rapporter og utredninger. Bestemmelsen oppstiller altså en plikt til å begrunne vurderingen etter nml. §§ 8-12.

Sivilombudet har i flere nyere uttalelser tydeliggjort at det ikke er nok å vise til rapporter som er utarbeidet av andre. Kommunen må vurdere innholdet og betydning av innholdet, se blant annet sak 2011/1327, 2024/1117 og 2024/1708. I sak 2024/1708 avsnitt 53, 57 og 59 uttaler Sivilombudet at det må komme frem i kommunens vedtak at:

kommunen har sett, vurdert og avveid prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 opp mot de øvrige hensynene som gjør seg gjeldende i plansaken og vurdere om dette fremgår klart av kommunens vedtak.

(...)

Naturmangfoldloven § 7 innebærer at det må fremgå klart av vedtaket at prinsippene i §§ 8-12 er vurdert og hvilken vekt disse har hatt i interesseavveiningen. Dette innebærer at det må synliggjøres hvordan prinsippene er vektet mot andre samfunnsinteresser som gjør seg gjeldende i plansaken.

(...)

En forutsetning for å kunne gjøre en slik interesseavveining som naturmangfoldloven § 7 gir anvisning på, er derfor at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om naturmangfoldet som vil bli berørt av planen og hvordan dette kan bli påvirket, jf. § 8. Vedtaket må inneholde en redegjørelse og synliggjøring både av kunnskapen og av virkningene beslutningen vil kunne få for naturmangfoldet, og hvordan en har kommet frem til resultatet i den konkrete saken, se Miljøverndepartementets veileder t-1514 fra 2012.

Selv om det har vært gjort grundige utredninger i rapporter som følger saken, gjelder naturmangfoldprinsippene mer enn bare sakens opplysning. Det er planmyndighetenes oppgave å veie naturmangfoldinteressene opp mot øvrige samfunnsinteresser som planen skal legge til rette for.

Sivilombudet har i flere nylige uttalelser påpekt at selv om det i overordnede planer er lagt opp til en bestemt arealutnyttelse, vil det kunne være nødvendig med ytterligere vurderinger på reguleringsplannivå for å oppfylle kravene i nml. § 7, jf. blant annet sak 2024/1117.

Bestemmelsen i **nml. § 8** stiller krav til kunnskapsgrunnlaget. I bestemmelsen står det:

Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet.

I dette ligger at man skal få kunnskap om hvilke naturverdier reguleringsplanen kan påvirke, hvilken tilstand dette naturmangfoldet har og reguleringsplanens konsekvenser for naturmangfoldet. Kommunen må vurdere om kunnskapsgrunnlaget er godt nok. Bestemmelsen oppstiller samtidig et rimelighetskrav. En forutsetning for å kunne gjøre en tilstrekkelig interesseavveining som nml. § 7 krever, er dermed at det foreligger nok kunnskap om naturmangfoldet som vil bli berørt av planen og hvordan dette kan bli påvirket, jf. nml. § 8.

Nml. § 49 sier at:

Kan virksomhet som trenger tillatelse etter annen lov, innvirke på verneverdiene i et verneområde, skal hensynet til disse verneverdiene tillegges vekt ved avgjørelsen av om tillatelse bør gis, og ved fastsetting av vilkår. For annen virksomhet gjelder aktsomhetsplikten etter § 6.

Sivilombudet uttaler i sak 2024/1708 avsnitt 70:

Bestemmelsen [i naturmangfoldloven § 49] legger føringer for forvaltningens skjønnsutøvelse, dersom et søknadspliktig tiltak utenfor et verneområde kan innvirke på verdiene i verneområdet. Hvis det er sannsynlig at tiltaket vil kunne ha en slik negativ effekt, skal hensynet til verneverdiene tillegges vekt ved avgjørelsen av om tillatelse bør gis og ved fastsetting av vilkår.

Og i avsnitt 71 skriver Sivilombudet at:

På bakgrunn av naturmangfoldloven § 49 mener ombudet at kravene til kunnskapsgrunnlaget etter § 8 vil kunne skjerpes, dersom en utbygging kan innvirke på verneverdiene i et verneområde.

Nml. § 9 oppstiller føre-var-prinsippet. Bestemmelsen lyder:

Når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet. Foreligger en risiko for alvorlig eller irreversibel skade på naturmangfoldet, skal ikke mangel på kunnskap brukes som begrunnelse for å utsette eller unnlate å treffe forvaltningstiltak.

I visse tilfeller vil det knytte seg usikkerhet til hvilke naturverdier som blir berørt, og planens konsekvenser for naturverdiene. Det kan også være usikkerhet eller manglende kunnskap om samlede belastningen på naturverdiene. Bestemmelsen sier da noe om hvordan man skal håndtere en slik usikkerhet. Hva som er «vesentlig» skade på naturmangfoldet:

avhenger av en konkret vurdering av blant annet hvor omfattende virkningene vil bli, om skaden er varig eller forbigående og hvor truet eller på annen måte verdifullt naturmangfoldet som kan bli utsatt for skade er.¹

Nml. 10 sier at «[e]n påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for». Sivilombudet i uttaler i sak 2024/1708 avsnitt 79:

Det følger av naturmangfoldloven § 10 at kommunen skal vurdere den samlede belastningen for naturmangfoldet som utbyggingen i Sørskogen vil bidra til. Vurderingen skal gjøres i lys av den påvirkningen eller belastningen som allerede har skjedd, og mulig påvirkning i fremtiden. (...) Bestemmelsen skal også bidra til å motvirke at naturverdien gradvis forringes som følge av en utvikling hvor hvert enkelt tiltak isolert sett anses for lite til å bli stanset.

¹ «Alminnelige bestemmelser om bærekraftig bruk», Klima- og miljødepartementet, 31.03.2016, s.65.

I veilederen til naturmangfoldloven kapittel II² står det:

Hvilket naturmangfold som påvirkes av beslutningen og hvordan naturmangfoldet påvirkes, har man allerede funnet frem til ved vurderingen etter § 8. Denne påvirkningen kan beskrives som plan- eller tiltaksvirkningen. Formålet med § 10 er å se denne virkningen i sammenheng med andre effekter på det samme naturmangfoldet (altså det naturmangfoldet man avgrenset ved vurderingen etter § 8). Da får man sumvirkningen eller den samlede belastningen på naturmangfoldet.

Ett enkelt tiltak får ikke alltid stor betydning for naturmangfoldet. Heller ikke noen få tiltak. Hvis det blir mange tiltak av samme art, som påvirker det samme naturmangfoldet, kan den samlede belastningen av tiltakene imidlertid bli stor. Tilsvarende kan den samlede belastningen av det konkrete tiltaket, andre typer tiltak og andre påvirkningsfaktorer være større enn påvirkningen av det konkrete tiltaket alene.

Nml. § 11 sier noe om at kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver og **nml. § 12** sier noe om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder.

2. Om kommunens vurdering av naturmangfoldloven

Klagen knytter seg til påvirkningen og forringelsen av naturmangfoldet **utenfor planområdet** i det tilstøtende Storøykilen naturreservat. Vi finner likevel grunn til å kommentere på kommunens vurdering etter nml. §§ 8 til 12, jf. § 7 **innenfor planområdet**.

Innenfor planområdet

I saksframlegg del 1 til vedtak av reguleringsplanen er det inntatt dette om naturmangfold:

Det er registrert store naturverdier i planområdet med 9 naturtyper og 21 rødlistede arter, men det finnes også fremmede arter. Planen sikrer viktige naturområder i vestre del av planområdet og mot Holtekilen, samt grøntdraget mellom og nord for boligfeltene. Områdets 4 hule eiker er sikret med hensynssoner.

(...)

Naturverdiene sikres, men vil kunne få økt slitasje som følge av utbygging i området.

(...)

Kommunedirektøren vil peke på at utvikling av Fornebu i henhold til KDP3 vil innebære en avveining og kompromisser mellom mange viktige interesser og hensyn. Kommunedirektøren mener foreliggende planforslag klarer å avveie hensynene slik at viktige natur- og kulturminnehensyn ivaretas samtidig som det oppnås gode kvaliteter i boligbebyggelsen og bomiljøet.

I saksfremleggets del 2 står det følgende:

Det er registrert 9 naturtyper innenfor planområdet, blant annet fire hule eiker, kalklindeskog og åpen grunnlendt kalkmark. Det er registrert 21 rødlistede arter og 34 fremmede arter.

² «Alminnelige bestemmelser om bærekraftig bruk», Klima- og miljødepartementet, 31.03.2016, s.52.

(...)

Planforslaget setter av de registrerte naturverdiene med formål naturområder. Det foreslås naturrestaurering på parkeringsplassen i sør slik at eikemiljøet kan utvikles.

(...)

Det er utarbeidet en kartlegging av naturverdier og fremmede arter, se dokument 7073656. Det er også utarbeidet to skjøtselsplaner; en for naturtypen «åpen grunnlendt kalkmark», dokument 7073654, og en for «planområdet Oksenøya bruk», dokument 7073655.

Kartleggingen har registrert store naturverdier; 9 naturtyper (hvorav 4 hule eiker) og 21 rødlistede arter. Det er også registrert utbredelse av en rekke fremmede arter.

Planforslaget sikrer de registrerte naturområdene med formål og hensynssoner i plankartet. Strandsonen inngår i naturområdene. Det settes krav til fjerning og naturrestaurering av en eksisterende parkeringsplass vest i planområdet, slik at naturtypene kan få større areal og dermed bli mindre sårbare. Det foreslås en rekke bestemmelser for å sikre naturområdene. De fire hule eikene i området har hver sin hensynssone.

Feltavgrensning mellom naturområdet og B3 er foreslått fra 5 til 15 meter fra kalklindeskogens utstrekning, for å hindre skader på rotsystem ol. Bebyggelsen ut mot naturmiljøet er regulert med en lavere utnyttelse og høyder på 2 etasjer, og fremstår underordnet i møte med naturmiljøet.

Tiltaket er vurdert til å ha noe til middels negativ konsekvens for naturmangfoldet. Hovedsakelig er dette som følge av forventet økt aktivitet i området etter utbyggingen og dermed økt slitasje på naturverdiene.

Kommunedirektøren foreslår at naturområdet i strandsonen, felt o_N, settes av med offentlig eierform. Dette er i tråd med det generelle prinsippet for Fornebu at kommunen står som eier av strandsonen. Dette er ønskelig av hensyn til fremtidig, helhetlig forvaltning av strandsonen både på land og i sjø.

(...)

Planen ivaretar viktige miljøhensyn; parkarmen fra Nansenparken i nord og naturområdene i vest og mot Holtekilen. De registrerte viktige naturtypene er sikret i plankartet og reguleringsbestemmelsene. Fjerning av parkeringsplassen vest i planområdet og restaurering og tilbakeføring av arealet til natur vil styrke naturverdiene og det biologiske mangfoldet. Den største trusselen ved utbyggingen er at det vil bli økt bruk av - og dermed slitasje på - naturområdet.

(...)

Kommunedirektøren peker på at oppfølging av KDP3 og en bymessig utvikling av Fornebu innebærer kompromisser mellom ulike interesser og hensyn. Planområdet er avsatt til utbygging i KDP3 og utnyttelsen for området er gitt. Utnyttelsen er grunnlaget for utbyggingsavtaler og bidrag til realisering av Fornebubanen og teknisk og sosial

infrastruktur. Samtidig må det tas hensyn til natur- og kulturminneverdier, krav til utearealer og ønske om bokvalitet mv. Kommunedirektøren er av den oppfatning at foreliggende plan klarer å sikre natur- og kulturminneverdiene i området, samtidig som det oppnås gode kvaliteter i boligbebyggelse og bomiljøet.

Det kan stilles spørsmål ved om kommunens planvedtak oppfyller kravene i nml. §§ 8-12 jf. nml. § 7 når det gjelder forholdene innenfor planområdet. Innholdet i saksframlegget kan tyde på at noen av naturmangfoldsprinsippene har vært tema for kommunestyrets behandling og at disse delvis har vært vurdert og avveid mot andre samfunnsinteresser.

Samtidig er det begrunnet tvil om kommunen i tilstrekkelig grad har vurdert de miljørettslige prinsippene og avveid og synliggjort disse vurderingene. Vi viser blant annet til at kommunen ikke har synliggjort vurderingen av om kunnskapsgrunnlaget er godt nok, jf. nml. § 8. Kommunen kunne med fordel fått tydeligere frem hva som er effekten på naturmangfoldet og hvor sikker/usikker effekten(e) er. Kommunen synliggjør ikke vurderingen av om føre-var-prinsippet i nml. § 9 er aktuell og vurderingen av samlet belastning på naturmangfoldet etter nml. § 10. Kommunen har til en viss grad avveid interessene i saken, men når det ikke vises konkret til prinsippene i naturmangfoldloven, er vi usikre på om dette oppfyller kravene i § 7 i naturmangfoldloven.

Vi finner ikke grunnlag for å konkludere endelig på om dette er en saksbehandlingsfeil. Bakgrunnen er at vi uansett har funnet at vedtaket må oppheves på grunn av kommunens vurderinger av naturmangfoldet utenfor planområdet etter naturmangfoldloven. Likevel anmoder vi kommunen i sitt fornyede vedtak å vurdere og synliggjøre prinsippene i §§ 8-12 og hvordan disse er prinsippene er vektet mot andre samfunnsinteresser, jf. nml. § 7 jf.

Utenfor planområdet

Klagen knytter seg som nevnt til at planen vil forringe naturverdiene innenfor Storøykilen naturreservat med omkringliggende naturområder. Klager mener at leilighetsbyggene vil ruve over naturområdene og at terrasser og balkonger vil bidra til økt støy og forstyrrelse av naturområdene. Naturreservatet Storøykilen ligger utenfor planområdet.

Vi viser til kommunens vurdering i den forberedende klagebehandlingen av klagers innvendinger. Kommunen skriver blant annet at «[i] saken har det vært et stort fokus på naturverdiene innenfor planområdet». Kommunen viser videre til utdrag fra saksframlegget om påvirkningen av på naturverdiene innenfor planområdet, om at området er avsatt til utbygging i kommunedelplan 3 for Fornebu og at planforslaget avveier de ulike samfunnsinteressene. Kommunen trekker også frem at

det også foreligger positive konsekvenser for naturreservatet, som følge av planforslaget. Blant annet følger det av planbeskrivelsen under punktet om overvann, at «All avrenning fra planområdet skal ledes til naturreservat Storøykilen, og ikke til offentlig overvannsnett». Utløp fra fordrøyningsanleggene skal rettes mot naturreservatet Storøykilen, hvor det skal ha en positiv innvirkning i økosystemet. At overvannet skal overføres til naturreservatet, er i tråd med Akershus Fylkeskommune sin uttalelse i høringsperioden, der det er vist til at det er ønskelig med økt vanntilførsel for å styrke våtmarkens funksjoner. Akershus Fylkeskommune påpekte blant annet i sin uttalelse at «Naturområdet Storøykilen som grenser mot planområdet i syd er fredet for å bevare viktig våtmark med vegetasjon, rikt fugleliv og annet dyreliv. Våtmarksområdet er avhengig av tilstrekkelig vann for å yte alle de positive økosystemtjenestene som våtmarksområder bidrar med. Dagens vanntilførsel er lav, da overvann innenfor allerede ferdig utbygde byggeområder infiltreres på eiendommene

gjennom blågrønne løsninger og holdes tilbake. Tilførsel av mer vann til naturområdet er derfor ønskelig».

(...)

Kommunen bemerker innledningsvis at det foreligger en «buffer» mellom Oksenøya Bruk og Naturreservatet, se bildet nedenfor. Det er derfor ikke slik at bebyggelsen i Oksenøya Bruk direkte grenser til naturreservatet i sør. Denne buffersonen bidrar til å beskytte og sikre naturverdiene i Storøykilen naturreservat. Det bemerkes også at avstanden mellom bebyggelsen i Oksenøya Bruk og naturreservatet er omtrent 60 meter.

(...)

Overvannshåndteringen i prosjektet vil som nevnt bidra til tilførsel av vann som vil gi en positiv innvirkning på økosystemer i våtmark med vegetasjon, rikt fugleliv og annet dyreliv som naturlig er tilknyttet dette område. I tillegg har Statsforvalteren lagt til grunn at det er gjort flere gode tiltak i planforslaget for å ivareta naturverdiene. Naturvernforbundet har heller ingen store synspunkter til selve utbyggingen. Deres merknad hitsettes: «Naturvernforbundet i Bærum har ingen store synspunkter på selve utbyggingen (til det er det nok for sent – og Bærums viktigste beiteområde for stillits (og andre finkefugler) som var på enga utenfor er jo nå allerede lagt som plen og tapt for ettertiden).»

Det foreligger heller ingen innsigelser til planforslaget.

Om Storøykilen naturreservat skriver kommunen i den forberedende klagebehandlingen:

Formålet med Storøykilen naturreservat er å bevare et viktig våtmarksområde med vegetasjon, fugleliv og annet dyreliv. Naturreservatet er et våtmarksområde med rikt fugleliv, og har stor betydning som raste- og hvileplass for fugl under trekk og fremviser svært store ansamlinger av fugler vår- og høst.

I rapporten «kartlegging av naturverdier og fremmede arter på Oksenøya bruk, Fornebu», utarbeidet av Biofokus³ står det følgende:

Også viktige naturverdier utenfor planområdet, dvs. på Fornebulandet generelt, vil kunne oppleve degradering som følge av økt antall innbyggere. Det har foregått en storstilt utbygging på Fornebu de siste 20 årene uten at de samlede konsekvensene av økt aktivitet på de store naturverdiene er vurdert.

Vi viser til naturmangfoldloven § 49. Som nevnt ovenfor uttaler Sivilombudet at dersom en utbygging kan innvirke på verneverdiene i et verneområde vil kravet til kunnskapsgrunnlaget etter § 8 kunne skjerpes.

Som nevnt ovenfor har kommunen fokusert på naturverdiene innenfor planområdet. Når det gjelder eventuelle virkninger for naturreservatet som følge av planen, viser kommunen til at det er en buffersone mellom planområde og naturreservatet, samt at overvannshåndteringen vil være positiv for våtmarksområdet.

³ Datert 31.05.2022.

Vi mener kommunens planvedtak og etterfølgende vurdering i den forberedende klagebehandlingen ikke oppfyller kravene etter naturmangfoldloven §§ 8-12, jf. § 7. Kommunen verken redegjør eller synliggjør hvilke naturverdier det er i naturreservatet, planens eventuelle konsekvenser for natur- og verneverdiene og om kunnskapsgrunnlaget er godt nok, jf. nml. § 8. Kommunen vurderer heller ikke naturmangfoldprinsippene i nml. §§ 9 om føre-var-prinsippet og 10 om samlet belastning. Kommunens vedtak synliggjør i liten grad en interesseavveining av naturmangfoldsprinsippene opp mot samfunnsinteressene knyttet til forholdene utenfor planområdet. Vi mener at dette er en saksbehandlingsfeil. Det blir da vanskelig å etterprøve om kommunen har vurdert planen på et tilstrekkelig og riktig grunnlag. Vi kan ikke utelukke at denne saksbehandlingsfeilen har hatt betydning for resultatet i saken, jf. forvaltningsloven § 41.

Klagen har ført frem. Kommunestyrets vedtak må oppheves.

Konklusjon

Statsforvalteren opphever kommunens vedtak av 18.12.2024 i sak 126/24. Klagen har ført frem. Kommunen må behandle saken på nytt.

Vedtaket er endelig og kan ikke klages på, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Dekning av sakskostnader

Klageren kan kreve dekning av vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket, jf. forvaltningsloven § 36. Kravet må sendes til Statsforvalteren innen tre uker etter at klageren har mottatt dette vedtaket.

Med hilsen

Hege Skaanes Nyhus
avdelingsdirektør
Juridisk avdeling

Anne Danielsen Haugland
seksjonssjef

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

OXENØEN BRUK AS
BIRDLIFE NORGE AVD. OSLO OG AKERSHUS

Hammersborg torg 1
Postboks 1041 Sentrum

0179 OSLO
0104 OSLO